

Løjlighed til at foreslaa Forslaget henvist til et Udvalg, hvis det ønskes fra de andre Ordføreres Side.

N. Johan Laursen: Den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti har gjort Rede for, hvad der er den nuværende Stilling, og hvad der tilsigtes fra den højt-ærede Ministers Side ved dette Forslag til Ændring af Loven om Menighedsraad af 30. Juni 1922. Det blev fremhævet, at det var ventet, da disse Love om Menighedsraadenes Rettigheder og Pligter blev vedtaget, at der ogsaa vilde blive foretaget en Forandring ved Lærernes Forhold til Kirkebetjentstillingen; og det blev der jo ogsaa i Virkeligheden taget Hensyn til, idet det blev fastslaaet, at en Lærer, som søgte et Embede, kunde efter 5 Aars Forløb blive fri for Stillingen som Kirkebetjent, om han ønskede det. Det har vist sig, at mange Lærerembeder blev opslaaet med den Forpligtelse, at den, der fik Embedet, tillige skulde være Kirkebetjent; og det er jo i og for sig ret forstaaeligt, at det maatte blive Tilfældet, fordi de Lærere, der har Sangstemme og har faaet den uddannet, jo har lettere ved at overtage en Kirkebetjentstilling end en Mand, der først skal uddanne sig dertil.

Jeg har det Haab, at Misfornøjelsen blandt Lærerne med at overtage en Kirkebetjentstilling ikke er saa udbredt, som den stundom bliver gjort til. Jeg mener at have Erfaring for, at der er mange Lærere, som med Glæde overtager denne Kirkebetjentstilling, baade fordi selve Stillingen og Arbejdet, der er knyttet dertil, interesserer dem, fordi det bringer dem i Forhold til Befolkningen, hvor de har deres Virksomhed, og endelig ogsaa fordi det giver en Indtægt; og det har de jo ogsaa Lov til at tage Hensyn til.

Nu har den højtærede Minister ment, at det indkomne Andragende fra Hovedbestyrelsen for Danmarks Lærerforening vil han efterkomme, uagtet der, som sagt, ikke er meget stærkt snærende Baand; og det vil jeg for min Del være med til at anbefale. Jeg tror, det er rigtigt, at vi faar disse Baand løst, saaledes at begge Parter kommer til at staa frit, og at Menighedsraadene, som det staaar her, kan tage Bestemmelse om, hvorledes Kirkebetjentforholdene fremtidig skal ordnes, hvem Forretningerne skal overdrages til, og hvilke Honorarer der skal gives. Jeg tror, det er rigtigt, og jeg antager, naar Forholdet bliver frit, saa de gensidig kan ordne Forholdene med 6 Maaneders Opsigelse til Ophør, at

det da vil vise sig, at mange Lærere gerne vil beholde Kirkestillingen, og at Menighedsraadene ogsaa vil slutte sig dertil; og det skulde glæde mig, hvis denne Antagelse skulde slaa til. Stundom volder det, at Folk ikke kan blive fri for hinanden, Vanskeligheder, som let hæves, naar de paagældende staaar frit overfor hinanden. Om 6 Maaneders Varsel er passende, tør jeg ikke sige noget bestemt om; men jeg tænker mig, at de Vanskeligheder, der er til Stede med at faa Kirkebetjentstillingen besat, lader sig overvinde, og under disse Forhold er det vist bedst, begge Parter bliver fri for hinanden, hvis de ønsker det.

Jeg kan naturligvis ogsaa tiltræde, at de smaa Uagtsomheder, der er indløbet, bliver rettet.

Der er et lille Spørgsmaal, som maaske trænger til Overvejelse. I det Tilfælde, Menighedsraadet opsiger Læreren, saaledes at han ikke skal beholde Kirkebetjentstillingen længere, kan der maaske ved flere Lejligheder opstaa det Spørgsmaal, om ogsaa Lønnen til Kirkebetjenten falder bort. Naar et Embede ved Sogneraadets og Menighedsraadets Samstemning bliver opslaaet saaledes, at Embedet som Lærer og Stillingen som Kirkebetjent hører sammen, og vedkommende saa bliver kaldt baade til Kirkebetjent- og Lærerstillingen, vil Læreren, naar Menighedsraadet opsiger ham med 6 Maaneders Varsel fra Kirkebetjentstillingen, maaske sige: Det maa jeg naturligvis finde mig i, men jeg beholder min Løn, for den er jeg kaldet til. Jeg vil spørge den højtærede Kirkeminister, om han har undersøgt dette Forhold til Bunds, saa han er sikker paa, at der ikke ad denne Vej kan opstaa økonomiske Vanskeligheder.

J. Oskar Andersen: Jeg havde ventet, at de fire Lovforslag, som blev fremsat paa en Gang, var kommet under en Fællesdebat her i Tinget, og jeg vilde saa have udtalt mig noget om kirkelig Lovgivning under de nuværende Forhold. Men jeg skal selvfølgelig bøje mig for den Afgørelse, der er truffet med Hensyn til Enkeltbehandlingen af disse 4 Lovforslag, og kun bemærke, at der er et underligt Præg over dem. Det synes, som om der er noget antikt-klassisk over Kirkeministeren, han viser et Janusansigt, idet to af disse Lovforslag har en kirkevenlig, en kirkeselvstændiggørende Karakter, medens de to har en ganske modsat Karakter; i alt Fald det ene, det sønderydske, som overhovedet ikke skal behandles i Dag, betegner